

Brusel 16. dubna 2025
(OR. en)

8042/25

Interinstitucionální spis:
2025/0101(COD)

ASILE 32
FRONT 93
JAI 480
CODEC 447

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Martine DEPREZOVÁ, ředitelka, za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí:	16. dubna 2025
Příjemce:	Thérèse BLANCHETOVÁ, generální tajemnice Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2025) 186 final
Předmět:	Návrh NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY, kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o vytvoření seznamu bezpečných zemí původu na úrovni Unie

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2025) 186 final.

Příloha: COM(2025) 186 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 16.4.2025
COM(2025) 186 final

2025/0101 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o vytvoření seznamu bezpečných
zemí původu na úrovni Unie**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Souvislosti

V prosinci 2023 dosáhly Evropský parlament a Rada politické dohody o legislativních návrzích, které tvoří Pakt o migraci a azylu a které přinášejí komplexní reformu pravidel EU pro řízení migrace a společného azylového systému na úrovni EU.

Podle směrnice 2013/32/EU (dále jen „směrnice o azylovém řízení“) je označení bezpečných zemí původu možné pouze na úrovni členského státu. Nařízením 2024/1348 o zavedení společného řízení o mezinárodní ochraně v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (dále jen „nařízení o azylovém řízení“), jež je součástí paktu, poprvé stanoví možnost označit bezpečné země původu na úrovni Unie.

Dne 16. prosince 2024 předsedkyně von der Leyenová ve svém dopise hlavám států a vlád před zasedáním Evropské rady informovala, že Agentura EU pro otázky azylu (EUAA) byla požádána, aby urychlila analýzu konkrétních třetích zemí, které by mohly být potenciálně označeny za bezpečné země původu, s cílem vypracovat seznam EU. Závěry Evropské rady z prosince 2024 berou na vědomí probíhající práci na bezpečných zemích původu. V návaznosti na to předsedkyně von der Leyenová v dopise ze dne 17. března 2025 adresovaném hlavám států před zasedáním Evropské rady informovala, že Komise na základě analýzy Agentury EU pro otázky azylu a dalších dostupných zdrojů informací předloží návrh prvního seznamu EU bezpečných zemí původu. Po přijetí Evropským parlamentem a Radou bude tento seznam dynamický a může být v průběhu času dále rozšiřován nebo revidován.

Cílem tohoto návrhu je za bezpečné země původu na úrovni Unie **označit kandidátské země a jednu potenciální kandidátskou zemi** na členství v EU **a šest dalších zemí**. Podle nařízení (EU) 2024/1348 se v případě, že žadatel o mezinárodní ochranu pochází z bezpečné země původu, posuzování žádosti urychlí a dokončí nejpozději do tří měsíců. Kromě toho platí, že pokud žadateli dosud nebylo povoleno vstoupit na území členských států, může členský stát žádost posoudit v řízení na hranicích.

V souladu s nařízením o azylovém řízení lze třetí zemi označit za bezpečnou zemi původu v souladu s uvedeným nařízením, pouze pokud lze na základě tamější právní situace, uplatňování práva v demokratickém systému a obecných politických okolností prokázat, že v ní nedochází k pronásledování, jak je vymezeno v článku 9 nařízení (EU) 2024/1347 (dále jen „kvalifikační nařízení“) a neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy, jak je vymezena v článku 15 uvedeného nařízení.

Posouzení, zda je třetí země bezpečnou zemí původu v souladu s nařízením o azylovém řízení, musí být podloženo informacemi z mnoha relevantních a dostupných zdrojů, včetně informací od členských států, Agentury EU pro otázky azylu, Evropské služby pro vnější činnost, Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a od dalších relevantních mezinárodních organizací, a zohledňovat společnou analýzu informací o zemi původu podle článku 11 nařízení (EU) 2021/2303 o agentuře EUAA, je-li k dispozici.

Při tomto posouzení se musí vzít v úvahu mimo jiné rozsah, v jakém je poskytována ochrana proti pronásledování nebo vážné újmě prostřednictvím:

- relevantních právních předpisů země a způsobu, jakým se uplatňují,

- dodržování práv a svobod stanovených v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod nebo Mezinárodním paktu o občanských a politických právech nebo Úmluvě OSN proti mučení, a to zejména práv, od nichž se podle čl. 15 odst. 2 uvedené evropské úmluvy nelze odchýlit,
- neuplatňování praxe vyhoštění, vystěhování nebo vydání vlastních občanů do třetích zemí, v nichž mimo jiné hrozí vážné nebezpečí, že by byli vystaveni trestu smrti, mučení, pronásledování nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, nebo v nichž by jejich život či osobní svoboda byly ohroženy na základě jejich rasy, náboženství, národnosti, sexuální orientace, příslušnosti k určité společenské vrstvě či politického přesvědčení, nebo v nichž hrozí vážné nebezpečí vyhoštění, vystěhování nebo vydání do jiné třetí země,
- systému účinné právní ochrany proti porušování těchto práv a svobod.

Cílem návrhu je posílit praktické uplatňování pojmu bezpečné země původu jako základního nástroje na podporu rychlého posouzení žádostí, které jsou pravděpodobně nedůvodné.

Skutečnost, že je třetí země zařazena na seznam bezpečných zemí původu, ať už na úrovni Unie, nebo na vnitrostátní úrovni, nemůže být absolutní zárukou bezpečnosti všech státních příslušníků dané země. Členské státy smí pojem bezpečné země původu uplatnit pouze v případě, že žadatel nemůže v rámci individuálního posouzení předložit prvky odůvodňující, proč se na něj pojem bezpečné země původu nevztahuje, a za předpokladu, že žadatel je státním příslušníkem této země nebo osobou bez státní příslušnosti a dříve měl v této zemi obvyklý pobyt.

Přestože si členské státy zachovávají právo uplatňovat nebo zavádět právní předpisy, které umožňují na vnitrostátní úrovni za bezpečné země původu označit jiné třetí země než ty, jež jsou označené za bezpečné země původu na úrovni Unie, společné označení na úrovni Unie by mělo zajistit, že tento pojem budou všechny členské státy uplatňovat jednotným způsobem na žadatele, jejichž země původu jsou označeny za bezpečné na úrovni Unie. Očekává se, že to usnadní sblížení při posuzování žádostí a příslušných postupů a odradí žadatele o mezinárodní ochranu od neoprávněného pohybu.

Nařízení o azylovém řízení zavádí též další nástroje, které mají členským státům pomoci účinněji vyřizovat žádosti o azyl.

Zaprvé zavádí **nový důvod pro uplatnění zrychleného řízení a řízení na hranicích na základě 20% mezní míry uznaných žádostí v celé EU** stanovené v čl. 42 odst. 1 písm. j) a čl. 42 odst. 3 písm. e) nařízení o azylovém řízení. Tato míra uznaných žádostí se vztahuje k podílu žadatelů určité státní příslušnosti, kterým byla udělena mezinárodní ochrana v celé EU. Míra 20 % nebo nižší je známkou toho, že žádosti od žadatelů dané státní příslušnosti jsou pravděpodobně nedůvodné. Cílem je poskytnout členským státům další flexibilní nástroj pro vyřizování některých žádostí o mezinárodní ochranu, které jsou pravděpodobně nedůvodné. To členským státům umožní pružně se přizpůsobovat změnám migračních toků a rychleji vyřizovat pravděpodobně nedůvodné žádosti.

Za druhé čl. 59 odst. 2 a čl. 61 odst. 2 nařízení o azylovém řízení umožňují označovat **bezpečné třetí země a bezpečné země původu s výjimkami**, což členským státům poskytuje větší flexibilitu při vymezování rozsahu posouzení bezpečnosti vyloučením určitých oblastí nebo jasně identifikovatelných kategorií osob. Tato ustanovení společně nabízejí prostředky, jak účinně vyřizovat pravděpodobně nedůvodné žádosti při zachování nezbytných právních záruk.

Tyto nástroje podle názoru Komise pomohou řešit některé problémy, které se objevily v praxi v souvislosti s uplatňováním pojmů „bezpečná třetí země“ a „bezpečná země původu“. Protože však mají začít platit až v červnu 2026, jejich odložené uplatňování znamená pro členské státy, které hledají okamžitá a účinná řešení procesních problémů při vyřizování žádostí o mezinárodní ochranu, zdržení.

Proto se Komise domnívá, že kdyby se jejich uplatňování prostřednictvím cílené změny stávajícího nařízení o azylovém řízení uspíšilo, poskytlo by to členským státům právní a procesní prostředky, které potřebují k účinnějšímu uplatňování pojmů „bezpečná třetí země“ a „bezpečná země původu“. To by navíc členským státům dalo možnost již nyní uplatňovat nový důvod pro zrychlené řízení a řízení na hranicích (tj. země s nízkou mírou uznaných žádostí), což by jim umožnilo přizpůsobit se a rychle reagovat na případné změny v migračních tocích. Dále by tím získaly další nástroj pro účinné a rychlé vyřizování žádostí o azyl, které jsou pravděpodobně nedůvodné. Dřívější uplatňování těchto ustanovení by rovněž přispělo k větší jednotnosti mezi členskými státy, což by snížilo rozdíly ve vnitrostátních postupech a rizika soudních sporů. Uspíšením jejich provedení by členské státy získaly doplňkové nástroje k efektivnějšímu vyřizování žádostí o azyl.

Cílem tohoto návrhu je proto uspíšit uplatňování ustanovení nařízení o azylovém řízení, která umožňují vyřizovat v rámci řízení na hranicích nebo zrychleného řízení žádosti žadatelů, kteří jsou státními příslušníky třetí země, u níž je podíl kladných rozhodnutí rozhodujících orgánů o udělení mezinárodní ochrany na úrovni EU 20 % nebo nižší. Dalším cílem návrhu je uspíšit uplatňování ustanovení nařízení o azylovém řízení, která umožňují označení bezpečných třetích zemí a bezpečných zemí původu s výjimkami (čl. 59 odst. 2 a čl. 61 odst. 2) tak, aby členské státy mohly na vnitrostátní úrovni postupovat pružněji, pokud si to přejí.

Postup vedoucí k přijetí tohoto návrhu

Na žádost útvarů Evropské komise stanovila Agentura Evropské unie pro otázky azylu metodiku pro určení zemí, které by mohly být zváženy pro případné označení za bezpečné země původu na úrovni Unie, včetně kandidátských zemí EU a jedné potenciální kandidátské země; zemí původu, z nichž pochází významný počet azylových případů v EU s mírou uznaných žádostí v celé EU 5 % nebo nižší; zemí s bezvízovým stykem, z nichž pochází významný počet azylových případů v EU s mírou uznaných žádostí v celé EU 5 % nebo nižší; zemí, které jsou uvedeny na stávajících seznamech bezpečných zemí původu členských států.

Na základě této metodiky útvary Komise požádaly agenturu, aby na podporu posouzení Komise připravila informace o zemích původu.

Informace shromážděné agenturou vycházejí z různých zdrojů, které mimo jiné zahrnují: zprávy Evropské komise, včetně zpráv o rozšíření EU; zprávy Evropské služby pro vnější činnost; zprávy agentur EU (např. Agentury EU pro základní práva); zprávy vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a dalších mezinárodních organizací (např. Rady Evropy, Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro lidská práva) a nevládních organizací; politické analýzy analytických středisek zabývajících se politikou a mezinárodními vztahy; ověřené články v online médiích; novinové články, jakož i vnitrostátní právní předpisy dotčených zemí.

S pomocí Agentury Evropské unie pro otázky azylu a po konzultaci s Evropskou službou pro vnější činnost dospěla Evropská komise k závěru, že vzhledem k tomu, že v Bangladéši, Kolumbii, Egyptě, Indii, Maroku a Tunisku, jakož i v potenciální kandidátské zemi EU

Kosovu¹, obecně nehrozí pronásledování nebo vážná újma ve smyslu nařízení (EU) 2024/1347, jak vyplývá z velmi nízké míry uznaných žádostí, mohou být tyto třetí země označeny za bezpečné země původu. Zvláštní pozornost by však měla být věnována žadatelům, kteří mohou mít důvodnou obavu z pronásledování nebo jim hrozí reálné nebezpečí vážné újmy.

Komise dále dospěla k závěru, že země, kterým byl udělen status kandidátské země na členství v EU, mohou být označeny za bezpečné země původu ve smyslu nařízení o azylovém řízení, pokud nenastanou určité zvláštní okolnosti. Zvláštní pozornost by však měla být věnována žadatelům, kteří mohou mít důvodnou obavu z pronásledování nebo jim hrozí reálné nebezpečí vážné újmy.

Tímto návrhem není dotčeno případné budoucí označení dalších třetích zemí za bezpečné země původu v souladu s požadavky nařízení o azylovém řízení.

Třetí země, které mohou být na úrovni Unie označeny za bezpečné země původu

Kandidátské země

Pokud jde o země, kterým byl udělen **status kandidátských zemí na členství v EU**, článek 49 Smlouvy o Evropské unii stanoví podmínky a zásady, které musí splňovat každá země, jež se chce stát členem EU.

Tato kritéria (tzv. „kodaňská kritéria“) byla stanovena na zasedání Evropské rady v Kodani v roce 1993 a posílena na zasedání Evropské rady v Madridu v roce 1995.

Jedná se o tato kritéria:

- stabilita institucí zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin,
- fungující tržní hospodářství a schopnost odolat konkurenčním tlakům a tržním silám v EU,
- schopnost přijmout závazky spojené s členstvím, včetně schopnosti účinně provádět pravidla, normy a politiky, které tvoří soubor právních předpisů EU (dále jen „*acquis*“), a dodržování cílů politické, hospodářské a měnové unie.

Status kandidátské země uděluje Evropská rada na základě stanoviska Evropské komise vypracovaného poté, co si příslušná země podá žádost o členství v Unii.

Zejména pokud jde o politická kritéria členství v EU, bylo zjištěno, že kandidátské země EU pokročily směrem k dosažení stability institucí zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin.

Země, kterým byl udělen status kandidátské země na členství v EU, tedy mohou být označeny za bezpečné země původu ve smyslu nařízení o azylovém řízení. Je však třeba vzít v úvahu, že v průběhu procesu přistoupení se situace v kandidátské zemi může vyvinout do té míry, že označení země za bezpečnou zemi původu již nebude odůvodněné. To může nastat, pokud:

- dochází ke svévolnému násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi,

¹ Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

- byla přijata omezující opatření ve smyslu hlavy IV páté části Smlouvy o fungování Evropské unie s ohledem na jednání této země,
- nebo míra uznaných žádostí v rámci celé EU, která se týká žadatelů z dané země, je vyšší než 20 %, což je důvod pro zrychlené řízení a azylové řízení na hranicích, protože nad touto mírou už neplatí, že žádosti mohou být nedůvodné podle důvodů pro zrychlené řízení v nařízení o azylovém řízení.

Potenciální kandidát na členství v EU

Pokud jde o **Kosovo**, podle informací agentury EUAA v současné době šestnáct členských států označuje Kosovo na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Kosova v celé EU v roce 2024 činila 5 %. Kosovo je potenciálním kandidátem na členství v EU.

Kosovská ústava obsahuje hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Kosovo požádalo o členství v EU a pokračuje v reformách zaměřených na zlepšení fungování soudnictví a posílení ochrany základních práv; příslušný právní rámec je v souladu s evropskými normami. Právní rámec obecně zaručuje ochranu základních práv a je v souladu s evropskými normami.

Kosovo je parlamentní zastupitelská demokracie založená na pluralitě politických stran a s rozdělením moci mezi zákonodárné, výkonné a soudní orgány. Nezávislost a nestrannost soudnictví a státního zastupitelství jsou zaručeny ústavou a právními předpisy. Právní předpisy je třeba změnit tak, aby řešily zbývající problémy týkající se nezávislosti, integrity a odpovědnosti soudnictví. Kosovo přijalo strategii právního státu na období 2021–2026.

Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Kosova do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení.

V Kosovu nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 kvalifikačního nařízení. Případy útoku a výhrůžek novinářům však přetrvávají. Právní, politický a institucionální rámec týkající se genderově podmíněného násilí je sice v souladu s evropskými normami, ale jeho uplatňování je stále nerovnoměrné.

V Kosovu neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 kvalifikačního nařízení. Ve vnitrostátním právu není zaveden trest smrti a kosovské orgány se zavázaly k prevenci mučení a špatného zacházení.

Závěrem lze konstatovat, že jak vyplývá z výše uvedené analýzy a jak dokládá i nízká míra uznaných žádostí, obyvatelé Kosova nejsou vystaveni pronásledování ani reálnému nebezpečí vážné újmy a že proto může být země na úrovni Unie označena za bezpečnou zemi původu.

Ostatní země původu

Pokud jde o **Bangladéš**, podle informací agentury EUAA v současné době šest členských států označuje Bangladéš na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Bangladéše v celé EU v roce 2024 činila 4 %.

Země ratifikovala některé mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv, včetně Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech.

Bangladéš prochází politickým přechodem od represivního systému, který se vyznačuje častým porušováním lidských práv; tento proces stále probíhá. Země je parlamentní republikou, která se řídí ústavou, jež stanoví oddělení moci mezi výkonnou a soudní. Předchozí vláda byla odstavena od moci po celonárodních masových protestech v červenci a na začátku srpna 2024. Dne 8. srpna 2024 byla ustavena prozatímní vláda vedená nositelem

Nobelovy ceny míru Muhammadem Júnusem. Jejím hlavním úkolem je uspořádat nové volby, které se mají konat koncem roku 2025 nebo začátkem roku 2026, a zahájit práci na rozsáhlých reformách, které mají obnovit demokratické instituce. Bylo vytvořeno deset reformních komisí, včetně komise pro práva žen, které mají za úkol předložit návrhy na reformu ústavy, policie, soudnictví, volební komise, veřejné správy a boje proti korupci.

Bangladéš dlouhodobě usiluje o přijetí téměř milionu rohingyjských uprchlíků z Myanmaru, a to navzdory přetrvávajícím problémům, včetně ekonomických potíží obyvatelstva obecně. Bangladéš díky probíhajícím reformám činí významné kroky k větší politické stabilitě a demokratické správě věcí veřejných. Pokračuje úsilí o posílení svobody projevu a svobody tisku, což dokládá zrušení zákona o kybernetické bezpečnosti. Přestože některé problémy přetrvávají, existuje jasné odhodlání podporovat otevřenější občanskou společnost.

EU je největším vývozním trhem Bangladéše díky obchodním preferencím iniciativy „Vše kromě zbraní“ a vysoce konkurenceschopnému bangladéšskému oděvnímu průmyslu, který byl v posledních letech klíčovým prvkem pozitivního růstu ekonomiky a přispěl ke snížení chudoby, což vedlo ke skutečnému přínosu pro obyvatelstvo v oblasti rozvoje vzdělávání a zdraví. EU vede s Bangladéšem aktivní dialog o lidských právech, pracovních právech a otázkách klimatu. EU je připravena podporovat a doprovázet proces přechodu k demokracii, míru a začlenění. V roce 2023 byla zahájena jednání o dohodě o partnerství a spolupráci.

Pokud jde o přístup ke spravedlnosti, komise zřízené prozatímní vládou byly pověřeny vypracováním návrhů na reformy soudnictví, včetně snížení soudních poplatků a počtu nevyřízených případů. Tento pozitivní vývoj zatím nepřinesl výrazné výsledky, neboť soudy se údajně potýkají s kapacitními problémy kvůli velkému počtu nevyřízených případů, zpožděním při vyřizování případů a nedostatku digitální infrastruktury. Uvádí se také, že jednou z hlavních překážek přístupu ke spravedlnosti je korupce.

Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Bangladéše do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Bangladéš prokazuje svoje odhodlání dodržovat základní práva tím, že dbá na to, aby jeho občané nebyli vyhošťováni, vystěhováváni nebo vydáváni do zemí, kde by jim mohl hrozit trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení.

V souvislosti se situací rohingyjských uprchlíků přetrvávají problémy, včetně případů, kdy jsou rohingyjští uprchlíci vraceni do Rakhinského státu v Myanmaru. Pouze zlepšení situace v Myanmaru by mohlo vytvořit podmínky, které by Rohingyům umožnily návrat bezpečným, udržitelným, dobrovolným a důstojným způsobem. Ve spolupráci s mezinárodními partnery však probíhají snahy o řešení těchto problémů.

V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 kvalifikačního nařízení. Bangladéšská ústava zaručuje svobodu náboženského vyznání a zakazuje diskriminaci na základě náboženství, rasy, kasty nebo místa narození. Vláda nadále usiluje o vytvoření inkluzivní společnosti a incidenty týkající se menšin původních obyvatel a náboženských menšin jsou nadále ojedinělé. Muslimové z hnutí Ahmadíja a křesťanské menšiny, hinduisté a další menšiny občas zažívají napětí, ale snahy o posílení právní ochrany a podporu tolerance pokračují.

Bangladéš dosáhl pokroku v prosazování genderové rovnosti a v boji proti diskriminaci. Povědomí o rozmanitosti a začleňování se postupně zvyšuje, ačkoli LGBTIQ osoby i nadále čelí diskriminaci a obtěžování. Stále častěji se diskutuje o ochraně lidských práv a organizace občanské společnosti se aktivně zasazují o inkluzivnější politiku, ačkoli pohlavní styk mezi osobami stejného pohlaví je stále trestný.

Bangladéš ratifikoval Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen. Přijal také národní akční plán pro prevenci násilí na ženách a dětech (2018–2030) a bangladéšské sekundární právní předpisy obsahují několik zákonů, které se zabývají konkrétními formami násilí na ženách. Genderově podmíněné násilí je v zemi stále rozšířeným problémem, přičemž k sexuálnímu obtěžování dochází na pracovištích a ve školách.

Rohingyjští uprchlíci dostávají v táborech humanitární podporu, včetně přístřeší a základních služeb. Problémy však přetrvávají, protože Bangladéš není smluvní stranou Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a rohingyjští uprchlíci se potýkají s omezením pohybu a omezeným přístupem k formálnímu vzdělávání a zaměstnání. Orgány spolupracují s mezinárodními partnery na posílení ochranných opatření, zlepšení životních podmínek a řešení bezpečnostních problémů v táborech. Cílem spolupráce s humanitárními organizacemi je také zlepšit možnosti soběstačnosti a dlouhodobé stability.

Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 kvalifikačního nařízení. Přestože Bangladéš zachovává trest smrti a dosud nepodepsal Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti, vydané rozsudky smrti se vykonávají jen zřídka. Bangladéš se navíc při posledním hlasování o trestu smrti v Radě pro lidská práva zdržel hlasování, což odráží jeho angažmá v celosvětové diskusi o lidských právech.

Bangladéš ratifikoval Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Za předchozí vlády byly zaznamenány zprávy o mučení zadržených a špatném zacházení s nimi ze strany donucovacích orgánů a armády. Bangladéš zůstává poklidnou zemí. V Bangladéši neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V Čittágongských horách sice pokračuje menší povstání, je ale nadále lokalizované a nepředstavuje rozsáhlejší bezpečnostní riziko. Vláda pokračuje v dialogu a rozvoji iniciativ na podporu stability v tomto regionu.

Závěrem lze s ohledem na výše uvedenou analýzu i nízkou míru uznaných žádostí v celé EU konstatovat, že obyvatelé Bangladéše obecně nečelí pronásledování ani reálnému nebezpečí vážné újmy. Bangladéš proto může být označen za bezpečnou zemi původu. Tím nejsou dotčeny specifické problémy, kterým čelí některé skupiny v zemi a které si mohou zasloužit zvláštní pozornost.

Pokud jde o **Kolumbii**, podle informací agentury EUAA v současné době žádný členský stát neoznačuje Kolumbii na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Kolumbie v celé EU v roce 2024 činila 5 %.

Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv, včetně Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech.

Kolumbie je federální republikou s demokratickým zastupitelským politickým systémem a rozdělením moci mezi výkonnou, zákonodárnou a soudní. Ústava z roku 1991 a následná judikatura Ústavního soudu poskytují silné záruky lidských práv. Soud také při několika příležitostech prohlásil stav lidských a environmentálních práv za protiústavní, včetně zvláštního rozhodnutí o obráncích lidských práv v prosinci 2023.

Kolumbie rovněž zavedla řadu politik, mechanismů a zákonů, které mají zabránit zneužívání profilů cílových osob, jako jsou obránci lidských práv, bývalí bojovníci a další ohrožené osoby, a zlepšit přístup ke spravedlnosti.

Neexistují žádné známky rozšířeného vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Kolumbie do zemi, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení.

Kolumbie je označována za světového lídra v reakci na bezprecedentní migraci milionů Venezuelanů přes její hranice a stanovila nové standardy pro integraci velkých toků lidí v situaci nuceného vysídlení.

V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 kvalifikačního nařízení. LGBTIQ osoby jsou právně chráněny, ale často jsou terčem společenské diskriminace. Kolumbie je považována za průkopníka v oblasti ochrany obránců lidských práv, neboť v roce 1997 zřídila program ochrany. Obránci lidských práv, společenští vůdci a ochránci životního prostředí jsou terčem atentátů, výhrůžek a stigmatizace. Novináři se setkávají se zastrasováním, násilím a odplatou za svou práci. K útokům docházelo především v departementech Antioquia, Arauca a Cauca. Tváří v tvář těmto výzvám vláda vyvíjí soustředěné úsilí k řešení tohoto násilí.

V Kolumbii obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 kvalifikačního nařízení. Kolumbijská ústava zakazuje trest smrti. Právní rámec zakazující mučení a nelidské či ponižující zacházení nebo trestání je v souladu s mezinárodními normami.

Pokud jde o hrozbu z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, v zemi nadále působí ozbrojené skupiny, které svou přítomnost rozšiřují po celé zemi. Násilím byly nejvíce postiženy oblasti, které dříve kontrolovaly Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC) a kde se bojuje o zdroje (např. pěstování koky a nelegální těžba). Ověřovací mise OSN v Kolumbii uvádí, že ozbrojené konflikty se soustřeďují do oblastí, které byly v minulosti postiženy násilím, jako jsou venkovské oblasti departementů Antioquia, Arauca, jižní část departementu Bolívar, departementů Caquetá, Cauca, Chocó, Guaviare, Meta, Nariño, Norte de Santander, Putumayo a Valle del Cauca.

Jelikož reálné nebezpečí pronásledování a vážné újmy se v Kolumbii podle všeho soustřeďuje do určitých venkovských oblastí, měly by příslušné orgány členských států v souladu se svou povinností podle článku 8 kvalifikačního nařízení věnovat zvláštní pozornost tomu, zda žadatelé z Kolumbie nepotřebují mezinárodní ochranu, protože mohou bezpečně a legálně vycestovat a vstoupit do jiné části Kolumbie a lze důvodně předpokládat, že se v ní usadí, a zda v této části země nemají žadatelé důvodnou obavu z pronásledování nebo zda jim nehrozí reálné nebezpečí vážné újmy, nebo zda mají v této části země přístup k účinné, a nikoli pouze dočasné, ochraně před pronásledováním nebo vážnou újmou.

Závěrem lze s ohledem na výše uvedenou analýzu i nízkou míru uznaných žádostí v celé EU konstatovat, že obyvatelé Kolumbie obecně nečelí pronásledování ani reálnému nebezpečí vážné újmy. Kolumbie proto může být označena za bezpečnou zemi původu. Tím nejsou dotčeny specifické problémy, kterým čelí některé skupiny v zemi a které si mohou zasloužit zvláštní pozornost.

Pokud jde o **Egypt**, podle informací agentury EUAA v současné době šest členských států označuje Egypt na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Egypta v celé EU v roce 2024 činila 4 %.

Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv, včetně Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, ale zatím nepřistoupila k Mezinárodní úmluvě na ochranu všech osob před nuceným zmizením. V zemi žije několik milionů uprchlíků a žadatelů o azyl, přičemž se tato situace ještě zhoršila v souvislosti se

zhoršením konfliktu v Súdánu. Egypt nedávno schválil nový azylový zákon a spolupracuje s Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky na přechodu k jeho provádění.

Egyptská ústava definuje zemi jako demokratickou republiku, v níž je prezident zároveň hlavou státu i výkonné moci. V roce 2021 Egypt zrušil výjimečný stav (s výjimkou oblastí na Sinajském poloostrově).

Co se týče přístupu ke spravedlnosti, egyptská ústava stanoví nezávislost, imunitu a nestrannost soudnictví. Od zrušení výjimečného stavu v roce 2021 fungují běžné soudní mechanismy. Úřady však nadále využívají mimořádné a vojenské soudy k trestnímu stíhání osob podle povšechných ustanovení protiteroristických a jiných právních předpisů.

Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Egypta do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení.

V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 kvalifikačního nařízení. Ústava uznává křesťanství, islám a judaismus a potvrzuje, že občané jsou si rovni před zákonem a v právech, svobodách a obecných povinnostech bez diskriminace, například na základě náboženství a pohlaví. Diskriminace a podněcování k nenávisti jsou trestné činy, které se trestají podle zákona. Některé náboženské organizace se však mohou v praxi setkat s diskriminací. Obránci lidských práv, političtí aktivisté a oponenti mohou být svévolně zatýkáni a mučeni a mohou být proti nim uplatňována opatření, jako je omezení cestování a zmrazení majetku. Konsenzuální pohlavní styk osob mezi osobami stejného pohlaví není v Egyptě výslovně trestný, ačkoli situace LGBTIQ osob je stále problematická.

Výzvy v oblasti lidských práv v Egyptě zůstávají značné, zejména pokud jde o ochranu základních svobod, správu věcí veřejných a právní stát. V posledních letech však politické vedení Egypta podniklo kroky, které kladou větší důraz na význam dodržování lidských práv. Zrušilo výjimečný stav (kromě oblastí na Sinajském poloostrově), zavedlo vůbec první národní strategii pro lidská práva, obnovilo prezidentský výbor pro amnestii, propustilo politické vězně a zahájilo národní dialog. Egypt zintenzivnil svou spolupráci s EU v oblasti lidských práv, mimo jiné prostřednictvím výměn se zvláštním zástupcem EU pro lidská práva. Egypt se angažuje na mezinárodních fórech a spolupracuje s Úřadem vysokého komisaře OSN pro lidská práva na projektu financovaném EU, jehož cílem je vytvořit partnerství mezi EU a OSN a spolupracovat na posílení kultury lidských práv v Egyptě.

Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 kvalifikačního nařízení. Egypt ratifikoval Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Egypt si však v trestním zákoníku a vojenských právních předpisech zachovává trest smrti, který se v některých případech uplatňuje v praxi. V Egyptě neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

Egypt ve své národní strategii pro lidská práva prohlásil, že v zájmu řešení těchto výzev má v úmyslu reformovat zákon o vyšetřovací vazbě, zlepšit podmínky ve věznicích, omezit počet trestných činů trestaných smrtí a posílit kulturu lidských práv ve všech vládních institucích. Je potřeba, aby tato strategie byla účinně prováděna, přičemž dosud bylo dosaženo pokroku na institucionální úrovni.

Závěrem lze konstatovat, že s ohledem na výše uvedenou analýzu i nízkou míru uznaných žádostí v celé EU obyvatelé Egypta obecně nečelí pronásledování ani reálnému nebezpečí vážné újmy. Egypt proto může být označen za bezpečnou zemi původu. Tím nejsou dotčeny specifické problémy, kterým čelí některé skupiny v zemi a které si mohou zasloužit zvláštní pozornost.

Pokud jde o **Indii**, podle informací agentury EUAA v současné době devět členských států označuje Indii na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Indie v celé EU v roce 2024 činila 2 %.

Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv, včetně Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech.

Indie je ústavní republikou a parlamentní demokracií. Co se týče přístupu ke spravedlnosti, indické soudnictví je z velké části funkční a nezávislé na zákonodárné a výkonné moci. Porušování lidských práv může navíc vyšetřovat a napravovat nezávislý orgán podle zákona o ochraně lidských práv – Národní komise pro lidská práva, která se zodpovídá indickému parlamentu.

Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Indie do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení.

V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 kvalifikačního nařízení. Uvádí se, že novináři, obránci lidských práv a aktivisté, kteří bojují proti korupci, čelí fyzickému a online obtěžování a útokům.

Svoboda náboženského vyznání a přesvědčení je zakotveným ústavním právem. Muslimské a křesťanské komunity nadále čelí problémům v podobě diskriminace a sektářského násilí. Existují také výzvy týkající se soudních a správních opravných prostředků, které mají řešit diskriminaci náboženských menšin.

Indie ve svém vnitrostátním právu oficiálně uznává práva žen a genderovou rovnost. Sexuální násilí nicméně zůstává závažným problémem. Organizace občanské společnosti přispívají ke zvyšování povědomí o situaci žen v zemi a soudní orgány přijaly několik zásadních rozhodnutí na podporu práv žen.

Indická ústava zaručuje rovnost příležitostí a indická vláda přijala opatření, která vyhrazuji místa pro příslušníky nejnižších kast a nejnižší postavených kmenů ve veřejném sektoru a na univerzitách, což údajně zlepšilo sociální mobilitu. Zákony na ochranu nejnižších kast a nejnižší postavených kmenů jsou však stále nedostatečně vymáhány.

Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 kvalifikačního nařízení. Je třeba poznamenat, že Indie ve svém trestním právu zachovává trest smrti a nepodepsala Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti. Přesto došlo ke snížení počtu vydaných rozsudků smrti a od roku 2020 nebyl údajně trest smrti vykonán.

Indie ratifikovala Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, avšak byly zaznamenány případy mučení ze strany donucovacích orgánů. V Indii neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

Závěrem lze s ohledem na výše uvedenou analýzu i nízkou míru uznaných žádostí v celé EU konstatovat, že obyvatelé Indie obecně nečelí pronásledování ani reálnému nebezpečí vážné újmy. Indie proto může být označena za bezpečnou zemi původu. Tím nejsou dotčeny specifické problémy, kterým čelí některé skupiny v zemi a které si mohou zasloužit zvláštní pozornost.

Pokud jde o **Maroko**, podle informací agentury EUAA v současné době jedenáct členských států označuje Maroko na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Maroka v celé EU v roce 2024 činila 4 %.

Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv, včetně Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech.

Ústava z roku 2011 zřizuje monarchii s parlamentem, přičemž nejvyšším představitelem je král. Ústava rovněž zavádí zásadu oddělení, rovnováhy a spolupráce pravomocí a potvrzuje nezávislost soudní moci, jejíž garantem je král, jakož i zásadu neodvolatelnosti soudců.

V roce 2012 Maroko zahájilo bezprecedentní reformu zaměřenou na posílení právního státu a nezávislosti soudnictví, včetně reformy trestního zákoníku. Orgány přijaly opatření ke zlepšení přístupu ke spravedlnosti a pokračují v práci na dalším zlepšení v oblastech souvisejících s transparentností, korupcí a zneužíváním.

Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Maroka do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení.

V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 kvalifikačního nařízení. Pokračuje úsilí o boj proti domácímu násilí a o prosazování práv žen, mimo jiné prostřednictvím probíhající reformy rodinného práva. Maroko hraje aktivní roli v mnohostranných formátech a přijímá řadu ambiciózních iniciativ. Byly případy, kdy se organizace občanské společnosti musely podrobit určitým omezením a kritičtí novináři byli odsouzeni údajně za trestné činy, které jim král následně prominul. Zatímco v soukromí je konsenzuální pohlavní styk mezi dospělými osobami stejného pohlaví obecně tolerován, podle trestního zákoníku je stále trestný. Situace LGBTIQ osob zůstává výzvou.

Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 kvalifikačního nařízení. Maroko od roku 1993 dodržuje moratorium na uplatňování trestu smrti, ačkoli trest smrti ve svém trestním právu zachovává a dosud neratifikovalo Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti. V prosinci 2024 Maroko hlasovalo ve Valném shromáždění OSN pro rezoluci o celosvětovém moratoriu na trest smrti.

Důležitým krokem ke zlepšení práv vězňů je zprovoznění národního mechanismu prevence proti mučení, v němž však stále přetrvávají určité problémy.

V Maroku neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

Závěrem lze s ohledem na výše uvedenou analýzu i nízkou míru uznaných žádostí v celé EU konstatovat, že obyvatelé Maroka obecně nečelí pronásledování ani reálnému nebezpečí vážné újmy. Maroko proto může být označeno za bezpečnou zemi původu. Tím nejsou dotčeny specifické problémy, kterým čelí některé skupiny v zemi a které si mohou zasloužit zvláštní pozornost.

Pokud jde o **Tunisko**, podle informací agentury EUAA v současné době deset členských států označuje Tunisko na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Tuniska v celé EU v roce 2024 činila 4 %.

Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv, včetně Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání a Mezinárodního paktu o občanských a politických právech.

Ústava z roku 2022 zavádí prezidentský systém, kdy je prezident volen v celostátním veřejném hlasování každých pět let. Prezident a Shromáždění zástupců lidu mají výsadu legislativního podnětu, avšak návrhy prezidenta mají přednost před legislativními návrhy předloženými poslanci Shromáždění zástupců lidu.

Co se týče přístupu ke spravedlnosti, ústava stanoví, že soudnictví je nezávislou funkcí vykonávanou soudci, nad nimiž není jiná moc než zákon, a pověřuje soudní orgány ochranou práv a svobod, čímž uznává nezávislou úlohu soudnictví při ochraně před porušováním ze strany výkonné a zákonodárné moci. Soudní systém se údajně potýká s problémy, mimo jiné kvůli omezeným zdrojům.

Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Tuniska do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení.

V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 kvalifikačního nařízení. Politické osobnosti a aktivisté, stejně jako právníci a soudci, jsou vystavováni omezujícím opatřením jako zadržování, zatýkání a stíhání, často na základě protiteroristických a protikorupčních právních předpisů. Novináři čelí stíhání a zadržování na základě obvinění, jako je urážka úřadů nebo šíření falešných zpráv. Obecně lze říci, že zásahy nedosahují takového rozsahu, aby představovaly rozsáhlé a systematické represe. V oblasti ochrany migrantů jsou však členové organizací, které poskytují ubytování migrantům a uprchlíkům, podrobováni policejnímu vyšetřování a vazbě. Konsenzuální pohlavní styk mezi dospělými osobami stejného pohlaví je podle tuniského trestního zákona nadále zakázán a hrozí za něj trest odnětí svobody až na tři roky. V posledních letech byl tento zákon příležitostně uplatňován. Situace LGBTIQ osob tedy zůstává výzvou. Některé skupiny zabývající se lidskými právy LGBTIQ osob jsou přitom oficiálně uznávány a právně registrovány.

Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 kvalifikačního nařízení. Tunisko od roku 1991 dodržuje moratorium na uplatňování trestu smrti, ačkoli trest smrti ve svém trestním právu zachovává a dosud neratifikovalo Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti a byly zaznamenány případy, kdy tuniské soudy někoho odsoudily k trestu smrti.

Tunisko ratifikovalo Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Na její úplné provedení se čeká.

V Tunisku neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.

Závěrem lze s ohledem na výše uvedenou analýzu i nízkou míru uznaných žádostí v celé EU konstatovat, že obyvatelé Tuniska obecně nečelí pronásledování ani reálnému nebezpečí vážné újmy. Tunisko proto může být označeno za bezpečnou zemi původu. Tím nejsou dotčeny specifické problémy, kterým čelí některé skupiny v zemi a které si mohou zasloužit zvláštní pozornost.

- **Soulad se stávajícími ustanoveními v dané oblasti politiky**

Tento návrh je v souladu s nařízením o azylovém řízení, které stanoví možnost označit třetí země za bezpečné země původu na úrovni Unie. Je rovněž v souladu s kvalifikačním nařízením, které se vztahuje na podmínky, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, a na obsah poskytnuté mezinárodní ochrany a podrobně stanoví, které činy by měly být považovány za pronásledování nebo vážnou újmu ve smyslu Ženevské úmluvy a které prvky musí být zohledněny při posuzování důvodů pronásledování.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh na vytvoření společného seznamu EU bezpečných zemí původu a na označení zejména třetích zemí, které Evropská rada označila za kandidátské země na členství v EU, je v souladu s politikou rozšiřování Unie. Když Evropská rada příslušné země označila za kandidátské

země, mělo se za to, že splňují kritéria stanovená Evropskou radou na jednání v Kodani ve dnech 21. a 22. června 1993, která se týkají stability institucí zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin. Aby se kandidátské země mohly stát členem Unie, budou muset tato kritéria splňovat i nadále. Pokrok při plnění politických a ekonomických kritérií i sladování právních předpisů s *acquis* jsou každoročně hodnoceny ve výroční zprávě Evropské komise o pokroku.

Návrh podporuje celkové cíle Paktu o migraci a azylu, zejména cíl zefektivnit vyřizování žádostí o azyl v EU a najít řešení pro spolupráci a sdílení zátěže se třetími zeměmi.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh vychází z čl. 78 odst. 2 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), který představuje právní základ pro opatření pro společné postupy pro udělování a odnímání jednotného azylového statusu a doplňkové ochrany. Cílem návrhu je označit bezpečné země původu na úrovni Unie pro účely nařízení o azylovém řízení, a to změnou tohoto nařízení, které bylo přijato na základě čl. 78 odst. 2 písm. d) SFEU.

• Proměnná geometrie

V souladu s články 1 a 2 a Protokolem č. 21 o postavení Irska, pokud jde o prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeným ke Smlouvě o Evropské unii (SEU) a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Irsko nepřipojí k přijetí a není vázáno opatřeními přijatými podle hlavy V třetí části SFEU, která obsahuje opatření zavádějící společný evropský azylový systém. Podle článku 3 uvedeného protokolu se však Irsko může rozhodnout, že se přijímání a používání těchto opatření zúčastní. Irsko oznámilo své přání účastnit se nového nařízení o azylovém řízení. Může se rovněž rozhodnout, že se zúčastní přijetí a používání tohoto návrhu, kterým se mění nařízení o azylovém řízení v souladu s články 3 a 4a protokolu č. 21.

V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko nepodílí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Hlava V Smlouvy o fungování EU, která se týká prostoru svobody, bezpečnosti a práva, svěřuje některé pravomoci v této oblasti Evropské unii. Tyto pravomoci musí být vykonávány v souladu článkem 5 Smlouvy o Evropské unii, tj. pouze tehdy a do té míry, pokud cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Evropské unie.

Cílem návrhu je vytvořit společný seznam bezpečných zemí původu na úrovni Unie, neboť umožní, aby postupy spojené s uplatňováním pojmu bezpečné země původu mohly používat všechny členské státy. Cílem návrhu je rovněž řešit některé stávající rozdíly mezi vnitrostátními seznamy bezpečných zemí původu členských států, v jejichž důsledku se na žadatele o mezinárodní ochranu pocházející ze stejných třetích zemí nevztahují v členských státech vždy stejné postupy. Celkového cíle navrhovaného opatření nelze uspokojivě dosáhnout členskými státy jednajícími samostatně a lze jej lépe dosáhnout na úrovni Evropské unie.

- **Proporcionalita**

V souladu se zásadou proporcionality nepřekračují navrhované změny stávajícího legislativního rámce to, co je nezbytné k dosažení stanoveného cíle. Společný seznam bezpečných zemí původu EU bude vytvořen v souladu s kritérii pro označování bezpečných zemí původu, která jsou v nařízení o azylovém řízení již stanovena, a země na tomto seznamu budou podrobovány pravidelnému přezkumu. Pokud jde o navrhované změny nařízení o azylovém řízení, omezují se na to, co je nezbytné k zajištění toho, aby se ustanovení nařízení týkající se uplatňování pojmu bezpečné země původu vztahovala na třetí země uvedené na společném seznamu EU bezpečných zemí původu.

- **Volba nástroje**

Výběr nařízení pro vytvoření společného seznamu EU bezpečných zemí původu je odůvodněn povahou tohoto společného seznamu, který se vytváří na úrovni Unie a měl by být přímo použitelný v právních řádech členských států.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Dne 16. prosince 2024 předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová ve svém dopise hlavám států před zasedáním Evropské rady oznámila, že Agentura EU pro otázky azylu byla požádána, aby urychlila analýzu konkrétních třetích zemí, které by mohly být potenciálně označeny za bezpečné země původu, s cílem vypracovat seznam EU. V závěrech přijatých po zasedání dne 19. prosince 2024 vzala Evropská rada na vědomí dopis a probíhající práci na bezpečných zemích původu. Konzultace probíhaly na nejvyšší úrovni.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Informace shromážděné agenturou vycházejí z různých zdrojů, které mimo jiné zahrnují: zprávy Evropské komise, včetně zpráv o rozšíření EU; zprávy Evropské služby pro vnější činnost; zprávy agentur EU (např. Agentury EU pro základní práva); zprávy vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a dalších mezinárodních organizací (např. Rady Evropy, Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro lidská práva) a nevládních organizací, včetně organizací občanské společnosti; politické analýzy analytických středisek zabývajících se politikou a mezinárodními vztahy; ověřené články v online médiích; novinové články, jakož i vnitrostátní právní předpisy dotčených zemí.

- **Základní práva**

Tento návrh ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv EU, včetně práva na azyl a ochrany před navracením, jak je stanoveno v člancích 18 a 19 Listiny.

V souladu s nařízením o azylovém řízení nemůže skutečnost, že je třetí země označena za bezpečnou zemi původu, zakládat absolutní záruku bezpečnosti státních příslušníků této země, a tudíž nezbavuje nutnosti provést odpovídající individuální přezkoumání jejich žádostí o mezinárodní ochranu. Rovněž se připomíná, že v případě, kdy žadatel prokáže, že v jeho konkrétní situaci existují vážné důvody nepokládat danou zemi za bezpečnou, nelze v jeho případě označení této země za bezpečnou považovat za směrodatné.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU a neměl by mít žádné rozpočtové důsledky pro členské státy.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Podle nařízení o azylovém řízení má Komise za pomoci agentury EUAA povinnost přezkoumat situaci ve třetích zemích označených za bezpečné země původu na úrovni Unie. V případě, že se situace v takové třetí zemi významně změní k horšímu, a po odůvodněném posouzení má Komise povinnost na dobu šesti měsíců pozastavit označení dané třetí země za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, a to prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci. Pokud podle nařízení o azylovém řízení Komise přijme akt v přenesené pravomoci, kterým bylo pozastaveno označení třetí země za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, měla by do tří měsíců ode dne jeho přijetí předložit návrh na změnu uvedeného nařízení v souladu s řádným legislativním postupem tak, aby bylo označení dané třetí země za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie zrušeno.

Pokud Komise návrh do tří měsíců ode dne přijetí aktu v přenesené pravomoci nepředloží, akt v přenesené pravomoci, kterým bylo pozastaveno označení třetí země za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, pozbývá účinku. Pokud Komise takový návrh v uvedené lhůtě předloží, je zmocněna na základě odůvodněného posouzení prodloužit platnost uvedeného aktu v přenesené pravomoci na dobu šesti měsíců, s možností jednou toto prodloužení obnovit.

Po vstupu paktu v platnost v červnu 2026 bude navíc Agentura Evropské unie pro otázky azylu monitorovat operativní a technické uplatňování společného evropského azylového systému podle článku 14 nařízení o agentuře EUAA (nařízení (EU) 2021/2303). Součástí tohoto monitorování ze strany EUAA bude též uplatňování pojmu bezpečné země původu. Výsledky tohoto monitorování ze strany EUAA, a tedy i uplatňování pojmu bezpečné země původu a seznamu, budou navíc uváděny ve výročních zprávách, které Komise musí přijímat podle článku 9 nařízení o řízení azylu a migrace. Tyto různé prvky musí Komise zohlednit při posuzování toho, zda jsou členské státy vystaveny migračnímu tlaku nebo zda jim tento tlak hrozí anebo zda se potýkají s významnou situací v oblasti migrace, a také při určování, zda má členský stát systémové nedostatky, které by mohly mít vážné negativní důsledky pro fungování dublinského systému.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Vytvoření seznamu bezpečných zemí původu na úrovni Unie

Článek 1 mění článek 62 vložení nového odstavce, který za bezpečné země původu označuje kandidátské země na členství v Unii, a doplňuje přílohu II, která za bezpečné země původu na úrovni Unie označuje šest zemí a jednoho potenciálního kandidáta na členství v EU.

Uspíšení použití nového důvodu pro zrychlené řízení / řízení na hranicích, konkrétně u osob pocházejících ze zemí s nízkou mírou uznaných žádostí (u nichž je míra uznaných žádostí 20 % nebo nižší)

Cílem tohoto nového důvodu pro zrychlené řízení a řízení na hranicích, který předpokládá nařízení o azylovém řízení, je poskytnout členským státům další možnost rychle a pružně

reagovat na změny migračních toků. Tento nový důvod se zakládá na objektivnějších a snadno použitelných kritériích, podle kterých členské státy zrychlí posuzování žádostí podaných žadateli pocházejícími ze třetích zemí, u nichž je podíl kladných rozhodnutí o azylu na celkovém počtu rozhodnutí o azylu podle posledních dostupných celounijních průměrných údajů Eurostatu 20 % nebo nižší. Jeho uplatňování by mělo rovněž vést k harmonizovanějšímu přístupu členských států k azylovému řízení, neboť klíčovým prvkem je procento kladných rozhodnutí o mezinárodní ochraně na úrovni EU, což je objektivní, ověřitelný a silný ukazatel pravděpodobnosti, že někdo potřebuje ochranu.

Uplatňování důvodu pro zrychlené řízení zůstane dobrovolné až do doby, kdy se nařízení o azylovém řízení stane použitelným. V praxi by členské státy měly být schopny vyřizovat takové žádosti osob, které pravděpodobně nepotřebují mezinárodní ochranu, ve zrychleném řízení nebo řízení na hranicích a následně tyto osoby rychle navracet. To azylovým a migračním orgánům umožní účinněji posuzovat oprávněné žádosti, rychleji vydávat rozhodnutí, a přispívat tak k lepšímu a důvěryhodnějšímu fungování politik v oblasti azylu a navracení při plném dodržování základních práv.

Časné uplatňování výjimek pro bezpečné třetí země a bezpečné země původu ve vnitrostátních právních předpisech

Nařízení o azylovém řízení umožňuje na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni označit bezpečné třetí země a bezpečné země původu s územními výjimkami a výjimkami pro identifikovatelné kategorie osob tak, aby bylo možné zohlednit složitou a dynamickou realitu ve třetích zemích. Aby se oba pojmy daly použít v praxi, měly by mít členské státy možnost uplatňovat tato ustanovení s ohledem na své vnitrostátní seznamy co nejdříve před červnem 2026.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o vytvoření seznamu bezpečných zemí původu na úrovni Unie

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2 písm. d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- 1) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348⁴ mohou platit zvláštní pravidla, pokud žadatel pochází z bezpečné země původu. Konkrétně je třeba urychlit posouzení žádosti, a pokud žadateli dosud nebylo povoleno vstoupit na území členských států, může členský stát žádost posoudit v řízení na hranicích.
- 2) Je nezbytné posílit uplatňování pojmu bezpečné země původu jako základního nástroje na podporu rychlého posuzování žádostí, které jsou pravděpodobně nedůvodné, a to označením třetích zemí za bezpečné země původu. Je rovněž nezbytné řešit některé stávající rozdíly mezi vnitrostátními seznamy bezpečných zemí původu členských států. Proto by měl být vytvořen seznam bezpečných zemí původu na úrovni Unie. Přestože si členské státy zachovávají právo uplatňovat nebo zavádět právní předpisy, které umožňují na vnitrostátní úrovni označit za bezpečné země původu jiné třetí země než ty, jež jsou označené za bezpečné země původu na úrovni Unie, takové společné označení na úrovni Unie by mělo zajistit, že tento pojem budou všechny členské státy uplatňovat na žadatele, jejichž země původu jsou označeny za bezpečné, jednotným způsobem.
- 3) Skutečnost, že třetí země je považována za bezpečnou zemi původu, ať už na úrovni Unie, nebo na vnitrostátní úrovni, nezakládá absolutní záruku bezpečnosti státních příslušníků této země, a tudíž nezbavuje nutnosti provést individuální přezkoumání žádosti o mezinárodní ochranu. Členské státy smí pojem bezpečné země původu uplatnit pouze v případě, že žadatel nemůže v rámci individuálního posouzení

² Úř. věst. C , , s.

³ Úř. věst. C , , s.

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného postupu pro mezinárodní ochranu v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (Úř. věst. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

předložit prvky odůvodňující, proč se na něj pojem bezpečné země původu nevztahuje, a za předpokladu, že žadatel je státním příslušníkem této země nebo osobou bez státní příslušnosti a dříve měl v této zemi obvyklý pobyt. Uplatněním tohoto pojmu v rámci individuálního posouzení není dotčena skutečnost, že některé kategorie žadatelů se mohou v označených třetích zemích nacházet ve zvláštní situaci, a mohou mít proto důvodnou obavu z pronásledování nebo jim hrozí reálné nebezpečí vážné újmy.

- 4) Pokud jde o země, kterým byl udělen status kandidátských zemí ucházejících se o přistoupení k Unii, Smlouva o Evropské unii stanoví podmínky a zásady, které musí splňovat každá země, jež se chce stát členským státem. Tato kritéria byla stanovena na zasedání Evropské rady v Kodani v roce 1993 a posílena na zasedání Evropské rady v Madridu v roce 1995. Jsou jimi stabilita institucí zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin, fungující tržní hospodářství a schopnost odolat konkurenčním tlakům a tržním silám v EU a schopnost přijmout závazky spojené s členstvím, včetně schopnosti účinně provádět pravidla, normy a politiky, které tvoří soubor právních předpisů EU, a dodržování cílů politické, hospodářské a měnové unie. Status kandidátské země uděluje Evropská rada na základě stanoviska Evropské komise vypracovaného poté, co si příslušná země podá žádost o členství v Unii.
- 5) Posouzení situace v ostatních třetích zemích vychází z řady relevantních a dostupných zdrojů informací, včetně informací od členských států, Agentury Evropské unie pro otázky azylu (dále jen „Agentura pro otázky azylu“), Evropské služby pro vnější činnost, Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a dalších příslušných mezinárodních organizací. Při posuzování se rovněž zohledňuje společná analýza informací o zemi původu podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303⁵, je-li k dispozici, a to v souladu s nařízením (EU) 2024/1348.
- 6) Tento status kandidátským zemím EU udělila Evropská rada jednomyslným rozhodnutím na základě doporučení Evropské komise. Zejména pokud jde o politická kritéria členství v EU, bylo zjištěno, že kandidátské země EU pokročily směrem k dosažení stability institucí zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin. Lze tedy dospět k závěru, že třetí země, kterým byl udělen status kandidátské země EU, by měly být označeny za bezpečné země původu, s výjimkou případů, kdy nastanou tyto okolnosti: existuje vážné individuální ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v zemi; byla přijata omezující opatření ve smyslu hlavy IV páté části Smlouvy o fungování Evropské unie s ohledem na jednání této země, nebo pokud je míra uznaných žádostí žadatelů z dané země v celé EU vyšší než 20 %.
- 7) Pokud jde o Kosovo⁶, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době šestnáct členských států označuje Kosovo na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Kosova v celé Unii v roce 2024 činila

⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ze dne 15. prosince 2021 o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (Úř. věst. L 468, 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

⁶ Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

5 %. Kosovo je potenciálním kandidátem na členství v Unii. Jeho ústava obsahuje hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Kosovo je parlamentní zastupitelská demokracie založená na pluralitě politických stran a s rozdělením moci mezi zákonodárné, výkonné a soudní orgány a příslušný právní rámec je v souladu s evropskými normami. Právní rámec obecně zaručuje ochranu základních práv a je v souladu s evropskými normami. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Kosova do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. V Kosovu neexistuje nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347⁷. Ve vnitrostátním právu není zaveden trest smrti a kosovské orgány se zavázaly k prevenci mučení a špatného zacházení. V Kosovu neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V Kosovu nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- 8) Pokud jde o Bangladéš, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době šest členských států označuje Bangladéš na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Bangladéše v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala některé mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Bangladéš je parlamentní republikou, která se řídí ústavou, jež stanoví oddělení moci mezi výkonnou a soudní. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Bangladéše do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Přestože Bangladéš zachovává trest smrti a dosud nepodepsal Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti, rozsudky smrti se vykonávají jen zřídka. Bangladéš ratifikoval Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Bangladéši neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.
- 9) Pokud jde o Kolumbii, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době žádný členský stát neoznačuje Kolumbii na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Kolumbie v celé Unii v roce 2024 činila 5 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Ústava z roku 1991 a následná judikatura Ústavního soudu poskytují silné záruky lidských práv. Kolumbie je federální republikou s demokratickým zastupitelským politickým systémem a rozdělením moci mezi výkonnou, zákonodárnou a soudní. Neexistují žádné známky rozšířeného vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Kolumbie do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. V Kolumbii obecně neexistuje nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347, s výjimkou konkrétních venkovských oblastí bez nedílné přítomnosti státu. Kolumbijská ústava zakazuje trest smrti. Právní rámec zakazující mučení a nelidské či ponižující zacházení je v souladu s

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347 ze dne 14. května 2024 o normách, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, o změně směrnice Rady 2003/109/ES a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (Úř. věst. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

mezinárodními normami. Neexistuje zde žádná obecná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- 10) Pokud jde o Egypt, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době šest členských států označuje Egypt na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Egypta v celé EU v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Egypt je republika, v níž je prezident zároveň hlavou státu i výkonné moci. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Egypta do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Přestože Egypt v trestním zákoníku a vojenských právních předpisech zachovává trest smrti, ratifikoval Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Egypt ve své národní strategii pro lidská práva prohlásil, že má v úmyslu reformovat zákon o vyšetřovací vazbě, zlepšit podmínky ve věznicích, omezit počet trestných činů trestaných smrtí a posílit kulturu lidských práv ve všech vládních institucích. Je potřeba, aby tato strategie byla účinně prováděna, přičemž dosud bylo dosaženo pokroku na institucionální úrovni. V Egyptě neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.
- 11) Pokud jde o Indii, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době devět členských států označuje Indii na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Indie v celé Unii činila v roce 2024 2 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Indie je ústavní republikou a parlamentní demokracií. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Indie do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Přestože Indie ve svém trestním právu zachovává trest smrti a nepodepsala Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti, trest smrti se od roku 2020 v praxi nevykonává. Indie ratifikovala Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Indii neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.
- 12) Pokud jde o Maroko, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době jedenáct členských států označuje Maroko na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Maroka v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Maroko je parlamentní monarchií. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Maroka do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Maroko od roku 1993 dodržuje moratorium na uplatňování trestu smrti, ačkoli trest smrti ve svém trestním právu zachovává a dosud neratifikovalo Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu

smrti. Maroko ratifikovalo Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Maroku neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- 13) Pokud jde o Tunisko, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době deset členských států označuje Tunisko na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Tuniska v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Ústava z roku 2022 zavádí prezidentský systém. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Tuniska do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Tunisko od roku 1991 dodržuje moratorium na uplatňování trestu smrti, ačkoli trest smrti ve svém trestním právu zachovává a dosud neratifikovalo Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti. Tunisko ratifikovalo Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Tunisku neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.
- 14) Nařízení (EU) 2024/1348 stanoví možnost označit třetí země za bezpečné země původu na úrovni Unie v souladu s podmínkami stanovenými v uvedeném nařízení.
- 15) V souladu s nařízením (EU) 2024/1348 lze třetí zemi označit za bezpečnou zemi původu, pouze pokud lze na základě tamější právní situace, uplatňování práva v demokratickém systému a obecných politických okolností prokázat, že v ní nedochází k pronásledování, jak je vymezeno v článku 9 nařízení (EU) 2024/1347 a neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy, jak je vymezena v článku 15 uvedeného nařízení.
- 16) Nicméně vzhledem k tomu, že v Bangladéši, Kolumbii, Egyptě, Indii, Maroku a Tunisku, jakož i v Kosovu, které je potenciálním kandidátem na členství v Unii, obecně nehrozí žádné nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy ve smyslu nařízení (EU) 2024/1347, což dokládá i velmi nízká míra uznaných žádostí, měly by být tyto země označeny za bezpečné země původu na úrovni Unie.
- 17) Označením těchto zemí za bezpečné země původu na úrovni Unie není dotčeno pravidlo stanovené v nařízení (EU) 2024/1348, podle kterého smí členské státy uplatnit pojem bezpečné země původu pouze v případě, že žadatelé nemohou při individuálním posouzení předložit prvky odůvodňující, proč se na ně pojem bezpečné země původu nevztahuje. V této souvislosti je třeba věnovat zvláštní pozornost žadatelům, kteří se v těchto zemích nacházejí ve zvláštní situaci, jako jsou LGBTIQ osoby, oběti genderově podmíněného násilí, obránci lidských práv, náboženské menšiny a novináři.
- 18) Vzhledem k tomu, že se situace v oblasti migrace může rychle měnit a že se zvyšuje tlak vyplývající ze vstupu smíšených migračních toků s vysokým podílem migrantů, kteří mají malou šanci na získání mezinárodní ochrany, měly by mít členské státy možnost uplatňovat důvod pro zrychlené posouzení žádostí stanovený v čl. 41 odst. 1 písm. j) nařízení (EU) 2024/1348 od dřívějšího data, než je obecné datum použitelnosti uvedeného nařízení. To by členským státům umožnilo rychle a pružně

reagovat na změny migračních toků. Vzhledem k tomu, že žádosti těchto žadatelů jsou pravděpodobně nedůvodné, jejich rychlé vyřízení ve zrychleném řízení nebo řízení na hranicích by azylovým a migračním orgánům umožnilo účinněji posuzovat oprávněné žádosti, rychleji vydávat rozhodnutí, a přispívat tak k lepšímu a důvěryhodnějšímu fungování politik v oblasti azylu a navracení při plném dodržování základních práv.

- 19) Členské státy by navíc měly mít v zájmu zohlednění složitých a aktuálních situací ve třetích zemích možnost při uplatňování nebo zavádění právních předpisů, které umožňují označení třetí země za bezpečnou zemi původu nebo bezpečnou třetí zemi na vnitrostátní úrovni, tak činit s výjimkami pro konkrétní části jejího území nebo jasně identifikovatelné kategorie osob, a to ještě před datem použitelnosti nařízení (EU) 2024/1348.
- 20) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření společného seznamu bezpečných zemí původu na úrovni Unie a uspořádání uplatňování některých ustanovení nařízení (EU) 2024/1348, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale pouze na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- 21) [V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko [dopisem ze dne ...] své přání účastnit se přijímání a používání tohoto [aktu.]
NEBO
[V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto [aktu] a tento [akt] pro ně není závazný ani použitelný.]
- 22) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko nepodílí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- 23) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv EU.
- 24) Nařízení (EU) 2024/1348 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2024/1348 se mění takto:

- 1) v článku 62 se odstavec 1 mění takto:
 - a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Země, kterým byl udělen status kandidátských zemí ucházejících se o přistoupení k Unii, se označí za bezpečné země původu na úrovni Unie, pokud nenastane jedna z následujících okolností:

- a) existuje vážné a individuální ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí během mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v zemi;
 - b) s ohledem na jednání dané země byla přijata omezující opatření ve smyslu hlavy IV páté části Smlouvy o fungování Evropské unie,
 - c) podíl kladně vyřízených rozhodnutí rozhodujícího orgánu o udělení mezinárodní ochrany žadatelům z dané země – buď jejím státním příslušníkům, nebo jedná-li se o osoby bez státní příslušnosti, osobám, které v ní měly dříve obvyklý pobyt – je podle nejnovějších dostupných ročních průměrných údajů Eurostatu za celou Unii vyšší než 20 %.“;
- b) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:
- „1a. Třetí země uvedené v příloze II se označí za bezpečné země původu na úrovni Unie.“;
- 2) článek 79 se mění takto:
- a) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
„Ustanovení čl. 59 odst. 2, čl. 61 odst. 2 a čl. 61 odst. 5 písm. b) se však použijí ode dne vstupu nařízení (EU) .../.... [kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348] v platnost, pokud jde o uplatňování pojmu „bezpečná třetí země“ v souladu s články 36 a 37 směrnice 2013/32/EU a pojmu „bezpečná země původu“ v souladu s článkem 38 směrnice 2013/32/EU.“;
 - b) v odstavci 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:
„Členské státy mohou čl. 42 odst. 1 písm. j) a čl. 42 odst. 3 písm. e) použít jako důvody pro zrychlené řízení o posouzení žádosti v souladu s čl. 31 odst. 8 směrnice 2013/32/EU nebo pro řízení uskutečněné na hranicích nebo v tranzitním prostoru v souladu s článkem 43 směrnice 2013/32/EU přede dnem 12. června 2026.“;
- 3) znění přílohy tohoto nařízení se doplňuje jako příloha II.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ A DIGITÁLNÍ VÝKAZ

1.	RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU	3
1.1	Název návrhu/podnětu	3
1.2	Příslušné oblasti politik.....	3
1.3	Cíle.....	3
1.3.1	Obecné cíle.....	3
1.3.2	Specifické cíle	3
1.3.3	Očekávané výsledky a dopady	3
1.3.4	Ukazatele výkonnosti	3
1.4	Návrh/podnět se týká:	4
1.5	Odůvodnění návrhu/podnětu	4
1.5.1	Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu	4
1.5.2	Přidaná hodnota ze zapojení EU (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto oddílu se „přidanou hodnotou ze zapojení EU“ rozumí hodnota plynoucí z akce Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.....	4
1.5.3	Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti.....	4
1.5.4	Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji.....	5
1.5.5	Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků.....	5
1.6	Doba trvání návrhu/podnětu a jeho finančního dopadu	6
1.7	Předpokládaný způsob plnění rozpočtu	6
2.	SPRÁVNÍ OPATŘENÍ	8
2.1	Pravidla pro sledování a podávání zpráv	8
2.2	Systémy řízení a kontroly.....	8
2.2.1	Odůvodnění navrhovaných způsobů plnění rozpočtu, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie.....	8
2.2.2	Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění.....	8
2.2.3	Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr mezi náklady na kontroly a hodnotou souvisejících spravovaných finančních prostředků) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)	8
2.3	Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí.....	9
3.	ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU	10
3.1	Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky.....	10

3.2	Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky	12
3.2.1	Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky	12
3.2.1.1	Prostředky ze schváleného rozpočtu	12
3.2.1.2	Prostředky z vnějších účelově vázaných příjmů	17
3.2.2	Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků	22
3.2.3	Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky	24
3.2.3.1	Prostředky ze schváleného rozpočtu	24
3.2.3.2	Prostředky z vnějších účelově vázaných příjmů	24
3.2.3.3	Prostředky celkem	24
3.2.4	Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů	25
3.2.4.1	Financované ze schváleného rozpočtu	25
3.2.4.2	Financované z vnějších účelově vázaných příjmů	26
3.2.4.3	Potřeby v oblasti lidských zdrojů celkem	26
3.2.5	Odhadovaný dopad na investice související s digitálními technologiemi	28
3.2.6	Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem	28
3.2.7	Příspěvky třetích stran	28
3.3	Odhadovaný dopad na příjmy	29
4.	DIGITÁLNÍ ROZMĚR	29
4.1	Požadavky digitálního významu	30
4.2	Údaje	30
4.3	Digitální řešení	31
4.4	Posouzení interoperability	31
4.5	Opatření na podporu digitálního provádění	32

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1 Název návrhu/podnětu

Návrh nařízení, kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o vytvoření seznamu bezpečných zemí původu na úrovni Unie

1.2 Příslušné oblasti politik

Azyl

1.3 Cíle

1.3.1 Obecné cíle

Cílem návrhu je označit třetí země za bezpečné země původu na úrovni Unie a posílit uplatňování pojmu „bezpečná země původu“.

1.3.2 Specifické cíle

Specifický cíl č. 1

Dosáhnout vyšší úrovně sblížení při uznávání státních příslušníků třetích zemí a osob bez státní příslušnosti za osoby požívající mezinárodní ochrany ve smyslu nařízení (EU) 2024/1347 (dále jen „kvalifikační nařízení“).

Specifický cíl č. 2

Řešit některé stávající rozdíly mezi vnitrostátními seznamy bezpečných zemí členských států, pokud jde o označené země.

Specifický cíl č. 3

Uspíšit možnost označit bezpečnou zemi původu a „bezpečnou třetí zemi“ s výjimkami (čl. 59 odst. 2 a čl. 61 odst. 2 nařízení o azylovém řízení), aby členské státy mohly pružněji postupovat na vnitrostátní úrovni.

Specifický cíl č. 4

Uspíšit možnost vyřizovat v rámci řízení na hranicích nebo zrychleného řízení žádosti žadatelů, kteří jsou státními příslušníky třetí země, u níž je podíl kladných rozhodnutí rozhodujících orgánů o udělení mezinárodní ochrany na úrovni EU 20 % nebo nižší.

1.3.3 Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

1. Zlepšit právní jasnost a jednotnost při uplatňování pojmu „bezpečná země původu“.
2. Zlepšit sblížování azylových řízení, včetně případů týkajících se kategorií žadatelů z některých zemí, které by měli být přesměrovány do řádného řízení.
3. Zvýšit účinnost azylových řízení a snížit tlak na azylové systémy EU a jejich zneužívání.

1.3.4 Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

Dopad změn na tyto aspekty:

1. míra uznaných žádostí žadatelů ze zemí, které jsou na úrovni Unie označeny za bezpečné země původu;
2. počet žádostí občanů zemí původu označených za bezpečné země původu, které byly přesměrovány do řádného řízení, zrychleného řízení a řízení na hranicích;
3. počet členských států, které využívají vnitrostátní mechanismy označování bezpečných zemí původu / bezpečných třetích zemí podle čl. 59 odst. 2 a čl. 61 odst. 2;
4. počet členských států, které využívají výjimky pro označování bezpečných zemí původu / bezpečných třetích zemí;
5. počet žadatelů o azyl zařazených do zrychleného řízení nebo řízení na hranicích na základě míry uznaných žádostí nižší než 20 %.

1.4 Návrh/podnět se týká:

- ☐ nové akce
- ☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci⁸
- ☐ prodloužení stávající akce
- ☐ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.5 Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1 *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Podle článku 75 nařízení o azylovém řízení jsou členské státy povinny vypracovat vnitrostátní prováděcí plány na základě společného prováděcího plánu pro provádění Paktu o migraci a azylu, který vypracovala Komise. Komise musí provádění vnitrostátních prováděcích plánů pečlivě monitorovat. Po vstupu legislativních textů paktu v platnost bude Agentura Evropské unie pro otázky azylu (EUAA) monitorovat operativní a technické uplatňování společného evropského azylového systému (dále jen „SEAS“) podle článku 14 nařízení o agentuře EUAA (nařízení (EU) 2021/2303). Součástí tohoto monitorování ze strany agentury EUAA bude uplatňování pojmu „bezpečná země původu“. Výsledky monitorování ze strany agentury EUAA musí být kromě toho uváděny ve výročních zprávách, které musí Komise přijímat podle článku 9 nařízení o řízení azylu a migrace. Tyto různé prvky musí Komise zohlednit při posuzování toho, zda jsou členské státy vystaveny migračnímu tlaku nebo zda jim tento tlak hrozí anebo zda se potýkají s významnou situací v oblasti migrace, a také při určování, zda má členský stát systémové nedostatky, které by mohly mít vážné negativní důsledky pro fungování dublinského systému.

⁸

Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.5.2 Přidaná hodnota ze zapojení EU (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto oddílu se „přidanou hodnotou ze zapojení EU“ rozumí hodnota plynoucí z akce Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

Důvody pro akci na úrovni EU (*ex ante*):

Pojem „bezpečná země původu“ a azylové řízení se řídí právem Unie podle nařízení (EU) 2024/1348 o azylovém řízení. Bez akce na úrovni EU by členské státy na vnitrostátní úrovni nadále označovaly za bezpečné země původu různé země, což by vedlo k výrazným rozdílům mezi vnitrostátními seznamy bezpečných zemí původu. Rozdílné vnitrostátní přístupy by nadále způsobovaly právní nejistotu, zvyšovaly riziko soudních sporů a narušovaly jednotné uplatňování azylových pravidel v celé Unii, což by vedlo i ke druhotnému pohybu osob. Nedostatek koordinovaných opatření by rovněž bránil spravedlivému sdílení zátěže mezi členskými státy. Akcí na úrovni EU tento návrh zajišťuje harmonizaci, pokud jde o země označené za bezpečné země původu na úrovni Unie, právní jistotu a procesní záruky.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni Unie (*ex post*):

Provedením tohoto návrhu se zvýší právní jistota a procesní účinnost, neboť návrh zajistí to, že členské státy nasměrují žadatele z označených zemí do stejného typu azylového řízení.

Zavedením 20% prahové hodnoty míry uznaných žádostí pro zrychlená řízení a řízení na hranicích se zajistí, že zdroje vyčleněné na azylová řízení budou přednostně použity pro oprávněné žádosti o ochranu, což zlepší celkovou účinnost společného evropského azylového systému.

Na úrovni EU zajistí dohled ze strany Agentury Evropské unie pro otázky azylu (EUAA) a Komise to, aby členské státy uplatňovaly pojem „bezpečné země původu“ v plném souladu se základními právy a procesními zárukami. Návrh vytváří rovnováhu mezi účinností a spravedlností a zajišťuje, aby azylový systém EU byl i nadále účinný, předvídatelný a v souladu s mezinárodními závazky v oblasti lidských práv.

1.5.3 Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Společný seznam bezpečných zemí původu navrhla Komise již v letech 2015 a 2016. Interinstitucionální jednání o této otázce v obou případech ztroskotala na neshodě mezi spolunormotvůrci.

Proto byla příprava tohoto návrhu doprovázena řadou neformálních konzultací mezi útvary Komise (GŘ ENEST, MENA, INTPA) i ESVČ, aby v analýze, která vedla k označení, byly řádně zohledněny odborné znalosti o označených zemích a aby posouzení bylo podloženo konkrétními a ověřitelnými důkazy, včetně specifických rizikových profilů.

1.5.4 Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Tento návrh vychází z nařízení o azylovém řízení (2024/1348) a je součástí Paktu o migraci a azylu přijatého v květnu 2024, jehož financování se již předpokládá. Tímto návrhem nevzniká Unii žádná finanční ani administrativní zátěž. Nemá proto žádný dopad na rozpočet Unie. Uplatňování pojmu „bezpečná země původu“ není pro

členské státy novinkou a členské státy budou moci využívat finanční prostředky přidělené v rámci svých vnitrostátních programů jak ze stávajícího Azylového, migračního a integračního fondu, tak z budoucích migračních fondů na podporu případných investic potřebných pro uplatňování tohoto pojmu. Agentura EUAA může v rámci svého mandátu za stejným účelem podpořit členské státy poskytnutím zaměstnanců.

1.5.5 Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Nepoužije se.

1.6 Doba trvání návrhu/podnětu a jeho finančního dopadu

☐ Časově omezená doba trvání

- ☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,
- ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☐ Časově neomezená doba trvání

- Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,
- poté plné fungování.

1.7 Předpokládaný způsob plnění rozpočtu⁹

☐ Přímé řízení Komisí

- ☐ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,
- ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

- ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,
- ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),
- ☐ Evropská investiční banka a Evropský investiční fond,
- ☐ subjekty uvedené v člancích 70 a 71 finančního nařízení,
- ☐ veřejnoprávní subjekty,
- ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém jim byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
- ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství veřejného a soukromého sektoru, kterým byly poskytnuty dostatečné finanční záruky,
- ☐ subjekty nebo osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii a určené v příslušném základním právním aktu,
- ☐ subjekty usazené v členském státě, které se řídí soukromým právem členského státu nebo právem Unie a které mohou být v souladu s odpovědnými pravidly pověřeny vynakládáním finančních prostředků Unie nebo využíváním rozpočtových záruk Unie, pokud jsou tyto subjekty ovládány veřejnoprávními subjekty nebo soukromoprávními subjekty pověřenými výkonem veřejné služby a byly jim poskytnuty dostatečné finanční záruky ve formě společné a nerozdílné odpovědnosti kontrolních subjektů nebo rovnocenné finanční záruky, jež mohou být pro každou akci omezeny na maximální výši podpory Unie.

⁹ Vysvětlení způsobů plnění rozpočtu spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1 Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Komise situaci v dotčené třetí zemi průběžně přezkoumává, přičemž přihlíží mimo jiné k informacím poskytovaným členskými státy a Agenturou pro otázky azylu týkajícím se následných změn situace v dané třetí zemi.

Podle článku 75 nařízení (EU) 2024/1348 o azylovém řízení musí členské státy vypracovat vnitrostátní prováděcí plány na základě společného prováděcího plánu pro Pakt o migraci a azylu předloženého Komisí, která bude jejich provádění pečlivě sledovat. Jakmile pakt vstoupí v platnost, bude agentura EUAA dohlížet na operativní a technické uplatňování společného evropského azylového systému (SEAS) podle článku 14 nařízení (EU) 2021/2303 o agentuře EUAA, včetně provádění pojmu „bezpečná země původu“.

Výroční zprávy Komise podle článku 9 nařízení o řízení azylu a migrace budou obsahovat výsledky monitorování agenturou EUAA, které posoudí, zda jsou členské státy vystaveny migračnímu tlaku nebo zda se potýkají se systémovými nedostatky, které by mohly ovlivnit fungování dublinského systému.

2.2 Systémy řízení a kontroly

2.2.1 *Odůvodnění navrhovaných způsobů plnění rozpočtu, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie*

Nepoužije se.

2.2.2 *Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění*

Jedním z klíčových rizik spojených s navrhovanou změnou je, že členské státy budou uplatňovat domněnku bezpečnosti na všechny žadatele pocházející ze zemí původu, které jsou na úrovni Unie označeny jako bezpečné. Pro zmírnění tohoto rizika se u několika označených zemí upřesňuje, že v rámci individuálního posouzení žádosti o azyl je třeba věnovat zvláštní pozornost žadatelům, kteří se v těchto zemích nacházejí ve zvláštní situaci (např. oběti genderově podmíněného násilí, obránci lidských práv, náboženské menšiny, LGBTIQ osoby a novináři).

2.2.3 *Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr mezi náklady na kontroly a hodnotou souvisejících spravovaných finančních prostředků) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)*

Nepoužije se.

2.3 Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Nepoužije se.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1 Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

Nepoužije se, protože návrh nemá žádné finanční ani personální důsledky.

Do dvou níže uvedených tabulek vložte takovou výši rozpočtu, jaká je potřeba.

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP ¹⁰	zemí ESVO ¹¹	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů ¹²	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí a potenciálních kandidátů	jiných třetích zemí	jiné účelově vázané příjmy
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

¹⁰ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

¹¹ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

¹² Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2 Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1 Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

3.2.1.1 Prostředky ze schváleného rozpočtu

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Okruh víceletého finančního rámce	Číslo	
-----------------------------------	-------	--

GŘ: <.....>			Rok	Rok	Rok	Rok	CELKEM VFR na období 2021– 2027
			2024	2025	2026	2027	
Operační prostředky							
Rozpočtová položka	Závazky	(1a)					0,000
	Platby	(2a)					0,000
Rozpočtová položka	Závazky	(1b)					0,000
	Platby	(2b)					0,000
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ¹³							
Rozpočtová položka		(3)					0,000
CELKEM prostředky pro GŘ <.....>	Závazky	=1a+1b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Platby	=2a+2b+3	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

	Rok	Rok	Rok	Rok	CELKEM VFR na období 2021– 2027
	2024	2025	2026	2027	

¹³ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Platby	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
CELKEM prostředky z OKRUHU <....> víceletého finančního rámce	Závazky	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Platby	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

			Rok	Rok	Rok	Rok	CELKEM VFR na období 2021– 2027
			2024	2025	2026	2027	
Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Platby	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
CELKEM prostředky z OKRUHU <....> víceletého finančního rámce	Závazky	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Platby	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

				Rok	Rok	Rok	Rok	CELKEM VFR na období 2021– 2027
				2024	2025	2026	2027	
• Operační prostředky CELKEM (všechny)	Závazky	(4)		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

operační okruhy)	Platby	(5)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM (všechny operační okruhy)		(6)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
CELKEM prostředky z okruhů 1 až 6 víceletého finančního rámce (referenční částka)	Závazky	=4+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
	Platby	=5+6	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Okruh víceletého finančního rámce	7	„Správní výdaje“ ¹⁴
--	----------	--------------------------------

GŘ: <.....>		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	CELKEM VFR na období 2021–2027
• Lidské zdroje		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Ostatní správní výdaje		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
GŘ <.....> CELKEM	Prostředky	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

GŘ: <.....>		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	CELKEM VFR na období 2021–2027
• Lidské zdroje		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
• Ostatní správní výdaje		0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
GŘ <.....> CELKEM	Prostředky	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

¹⁴

Nezbytné prostředky by měly být stanoveny na základě údajů o průměrných ročních nákladech, které jsou k dispozici na příslušných internetových stránkách BUDGpedia.

CELKEM prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce	(Závazky celkem = platby celkem)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
---	----------------------------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	CELKEM VFR na období 2021– 2027
CELKEM prostředky z OKRUHŮ 1 až 7	Závazky	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
víceletého finančního rámce	Platby	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.2 Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků (nevyplňovat v případě decentralizovaných agentur)

Prostředky na závazky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Uveďte cíle a výstupy ↓			Rok 2024		Rok 2025		Rok 2026		Rok 2027		Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz oddíl 1.6)						CELKEM	
	VÝSTUPY																	
	Druh ¹⁵	Průměrné náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Celkový počet	Náklady celkem
SPECIFICKÝ CÍL č. 1 ¹⁶ ...																		
– Výstup																		
– Výstup																		

¹⁵ Výstupy se rozumí produkty a služby, které mají být dodány (např. počet financovaných studentských výměn, počet vybudovaných kilometrů silnic atd.).

¹⁶ Popsaný v oddíle 1.3.2. „Specifické cíle“.

– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 1																		
SPECIFICKÝ CÍL č. 2 ...																		
– Výstup																		
Mezisoučet za specifický cíl č. 2																		
CELKEM																		

3.2.3 Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

3.2.3.1 Prostředky ze schváleného rozpočtu

SCHVÁLENÉ PROSTŘEDKY	Rok	Rok	Rok	Rok	CELKEM 2021–2027
	2024	2025	2026	2027	
OKRUH 7					
Lidské zdroje	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Ostatní správní výdaje	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Mezisoučet za OKRUH 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Mimo OKRUH 7					
Lidské zdroje	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Ostatní výdaje správní povahy	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Mezisoučet mimo OKRUH 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
CELKEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GR a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GR poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

3.2.4 Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.
- ☐ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

3.2.4.1 Financované ze schváleného rozpočtu

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky (FTE)¹⁷

SCHVÁLENÉ PROSTŘEDKY		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)					
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)		0	0	0	0
20 01 02 03 (při delegacích EU)		0	0	0	0
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)		0	0	0	0
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)		0	0	0	0
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)		0	0	0	0
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky)					
20 02 01 (SZ, VNO z celkového rámce)		0	0	0	0
20 02 03 (SZ, MZ, VNO a MOD při delegacích EU)		0	0	0	0
Položka	– v ústředí	0	0	0	0

¹⁷ Pod tabulkou prosím upřesněte, kolik plných pracovních úvazků v rámci uvedeného počtu je již přiděleno na řízení akce a/nebo může být přerozděleno v rámci vašeho GR a jaké jsou vaše čisté potřeby.

administrativní podpory [XX.01.YY.YY]	– při delegacích EU	0	0	0	0
01 01 01 02 (SZ, VNO v nepřímém výzkumu)		0	0	0	0
01 01 01 12 (SZ, VNO v přímém výzkumu)		0	0	0	0
Jiné rozpočtové položky (upřesněte) – okruh 7		0	0	0	0
Jiné rozpočtové položky (upřesněte) – mimo okruh 7		0	0	0	0
CELKEM		0	0	0	0

3.2.4.3 Potřeby v oblasti lidských zdrojů celkem

CELKEM SCHVÁLENÉ PROSTŘEDKY + VNĚJŠÍ ÚČELOVĚ VÁZANÉ PŘÍJMY		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)					
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)		0	0	0	0
20 01 02 03 (při delegacích EU)		0	0	0	0
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)		0	0	0	0
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)		0	0	0	0
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)		0	0	0	0
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky)					
20 02 01 (SZ, VNO z celkového rámce)		0	0	0	0
20 02 03 (SZ, MZ, VNO a MOD při delegacích EU)		0	0	0	0
Položka administrativní podpory [XX.01.YY.YY]	– v ústředí	0	0	0	0
	– při delegacích EU	0	0	0	0
01 01 01 02 (SZ, VNO v nepřímém výzkumu)		0	0	0	0
01 01 01 12 (SZ, VNO v přímém výzkumu)		0	0	0	0
Jiné rozpočtové položky (upřesněte) – okruh 7		0	0	0	0
Jiné rozpočtové položky (upřesněte) – mimo okruh 7		0	0	0	0
CELKEM		0	0	0	0

[Vzhledem k celkově napjaté situaci v okruhu 7, pokud jde o personální obsazení i výši prostředků, budou potřebné lidské zdroje pokryty ze zdrojů GR, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GR nebo jiných útvarů Komise.]

Zaměstnanci potřební k provedení návrhu (v ekvivalentech plného pracovního úvazku):

	Současní zaměstnanci, kteří jsou k dispozici v útvarech Komise	Výjimečně požadovaní dodateční zaměstnanci*		
		Má být financováno z okruhu 7 nebo v rámci výzkumu	Má být financováno z položky BA	Má být financováno z poplatků

Pracovní místa podle plánu pracovních míst			Nepoužije se.	
Externí zaměstnanci (SZ, VNO, ZAP)				

*Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	
Externí zaměstnanci	

3.2.5 Odhadovaný dopad na investice související s digitálními technologiemi

Povinná opatření: do níže uvedené tabulky by měl být zahrnut nejlepší odhad investic souvisejících s digitálními technologiemi, které návrh/podnět vyžaduje.

Pokud je to pro realizaci návrhu/podnětu nutné, měly by být prostředky z okruhu 7 výjimečně uvedeny v určeném řádku.

Prostředky z okruhů 1–6 by měly být vykázány jako „výdaje politiky v oblasti informačních technologií na operační programy“. Tyto výdaje se týkají provozního rozpočtu, který bude použit na opětovné použití / nákup / vývoj IT platform/nástrojů přímo souvisejících s prováděním iniciativy a s nimi spojených investic (např. licence, studie, ukládání dat atd.). Informace uvedené v této tabulce by měly být v souladu s údaji uvedenými v oddíle 4 „Digitální rozměr“.

CELKEM prostředky na digitální oblast a IT	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	CELKE M VFR na období 2021– 2027
OKRUH 7					
Výdaje na informační technologie (podnikové)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Mezisoučet za OKRUH 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Mimo OKRUH 7					
Výdaje politiky v oblasti informačních technologií na operační programy	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Mezisoučet mimo OKRUH 7	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
CELKEM	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6 Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

- ☐ může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).
- ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.
- ☐ vyžaduje revizi VFR.

3.2.7 Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

- ☐ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.
- ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

	Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027	Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt					
Spolufinancované prostředky CELKEM					

3.3 Odhadovaný dopad na příjmy

- ☐ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.
- ☐ Návrh/podnět má tento finanční dopad:
 - ☐ na vlastní zdroje
 - ☐ na jiné příjmy
 - ☐ uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky

v milionech EUR (zaokrouhлено na tři desetinná místa)

Příjmová rozpočtová položka:	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu ¹⁸			
		Rok 2024	Rok 2025	Rok 2026	Rok 2027
Článek					

U účelově vázaných příjmů upřesněte dotčené výdajové rozpočtové položky.

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

4. DIGITÁLNÍ ROZMĚR

Nepoužije se, protože se jedná o cílenou změnu nařízení o azylovém řízení a všechny otázky související s digitální dimenzí jsou zahrnuty v Paktu o migraci a azylu. Žádné další digitální prvky, které by bylo třeba zvážit.

4.1 Požadavky digitálního významu

[Požadavek 1 (P1): ...]

[Požadavek 2 (P2): ...]

¹⁸ Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.

4.2 Údaje

--

4.3 Digitální řešení

--

4.4 *Posouzení interoperability*

--

4.5 Opatření na podporu digitálního provádění

--